

Καθαρα και ξαστερα

Συνεδριακά
πρελούντια Κ. Σημίτη

ΣΕ στιγμή επίκαιρη, σκόπιμα επιλεγμένη (το «σκόπιμα» με την λώστη έννοιά του) φρόντισε ο κ. Κώστας Σημίτης να δημοσιοποιηθεί εκτενές κείμενό του που θα καταθέσει και ασφαλώς αναγνώσει στο επικείμενο Συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σε ορισμένα των αναπτυσσομένων σημείων ο συγγραφέας το κείμενο προβαίνει σε επιτυχείς διαπιστωτικές παρατηρήσεις χρήσιμες αναμφίβολα και προς μελέτη, αξιοποίηση, εφαρμογή προσφερόμενες, σε άλλα σημεία είναι αντιφατικός, εξωπραγματικός, αλλού εμπαιχώς άδι-

Γραφει ο:
ΚΥΡ. ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

κος, κάπου μάλιστα, επί κεφαλαϊώδους σημασίας προβλήματος αντιστρέφει τους όρους δημιουργών την εντύπωση πως είτε το πρόβλημα ανασεί, είτε εκ της αντιστροφής επιδιώκει οφέλους κάρπωση! Πάντως, ούτε ο κ. Σημίτης απαιτάξαστο το σύνδρομο του «αλαθιότη» όπως κάθε Έλληνας σεβόμενος την εαυτού σοφίαν προσβλέπων ελπιδοφόρα στον άλλων την βλακειά, ούτε ίγνος αυτοκριτικής, ωσάν επί δεκαέξι χρόνια να ήγειν απών και άσχετος κάθε πολιτικής, κυβερνητικής δραστηριότητος του Κινήματος. Άσχετος, αμέτοχος και ανεύθυνος...

ΠΟΛΥ συνοπτικά θα εκφέρουμε τις απόψεις μας πάνω σε όσα σημεία του κειμένου Σημίτη κατεχώρισε ο ημερήσιος Τύπος και όπως αυτά εδημοσιεύθησαν. Γράφει ο κ. Σημίτης:

■ «Η ελλειψη πειστικότητας και αξιοπιστίας είναι σήμερα μια από τις κύριες αδυναμίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.».

ΣΥΓΚΑΤΑΛΕΓΕΙΣΘΕ κ. Σημίτη όχι μόνο μεταξύ των κορυφαίων στελεχών αλλά και των βασικών υπευθύνων αυτών των αδυναμιών. Οσο ψηλότερα βρίσκεται ένα στέλεχος, τόσο μεγαλύτερες οι ευθύνες του για την ποιότητα, τη φυσιογνωμία, τη συνέπεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σεις πώς ενεργήσατε για να διαφυλάξετε την πειστικότητα και να εμπεδώσατε την αξιοπιστία του Κινήματος; Αν αποδίδετε αποκλειστικά σε άλλους αυτή την ευθύνη εξαιρών εαυτόν, είσαθε σαφώς συνένοχος γιατί δεν τους καταγγείλατε. Εάν ισχυρισθείτε ότι σας συνείχε η μέριμνα προστασίας της ενότητος γι' αυτό σιωπήσατε, επιτρέψαστέ μου να θεωρήσω τον ισχυρισμό ασθενή πρόφαση γιατί γνωρίζετε ότι στο όνομα της ενότητος διετηρήθησαν άτρωτα όλα τα διαλυτικά στοιχεία στα υψηλά κλιμάκια των κομματικών φορέων. Δεν είσαθε επισκέπτης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Σημίτη, ούτε εξωγήινος. Αυτή την εντύπωση προκαλεί η πρώτη σας διαπίστωση.

■ «Χωρίς ένα νέο λόγο, μιά νέα φυσιογνωμία, χωρίς την απόκτηση της αξιοπιστίας του, οι όποιες υποσχέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την όποια προσωπική εγγύηση της ηγεσίας του δεν πρόκειται να εξασφαλίσουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία».

ΟΤΑΝ λέτε «νέο λόγο» κ. Σημίτη τι εννοείτε; Νέο ζεύγος υποδημάτων, νέο υποκάμισο ή νέο διαμέρισμα; Τα γενεσιουργά υλικά αρχιτεκτόνισης ενός άρτιου και στέρεου πολιτικού λόγου, κ. καθηγητά, αλλάζουν όταν αλλοιωθεί η γεωδευτική σύσταση του κοινωνικού εδάφους. Εάν τα γονίδια του πολιτικού λόγου διοχετευθούν παραμορφωμένα στην αυτή κοινωνική ωσθήκη που τα είχε προ της παραμόρφωσης δεχθεί και γονιμοποιήσει, ή θνήσκουν ή παράγουν εξαμβλώματα. Ούτε το κοινωνικό εδαφος άλλαξε, ούτε μεταμοσχεύθηκε νέα κοινωνική ωσθήκη. Συνεπώς, ποιος σάς είναι, σε ποιους θα απευθύνεται και προς ποιο επιδιωκόμενο τέλος ο «νέος» πολιτικός λόγος; Οι αρχές της 3 Σεπτέμβρη θα καλυπτούν και θα ανταποκρίνονται για πολύ μεγάλο ακόμη διάστημα στις αναπροσαρμοστικές ανάγκες και προτεραιότητες ανέλιξης της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ολέθριο λάθος η παραγνώριση της διαχρονικής των αξίας όσο και η πεπλανημένη άποψη ότι εμειώθη η ισχύς «προσωπικής εγγύησης» της ηγεσίας του Κινήματος, δηλαδή, καθαρά και ξαστερα κ. Σημίτη, του Ανδρέα Παπανδρέου τον οποίον έπρεπε να είχατε το σθένος να κατονομάσατε, καθ' ότι το σθένος είναι η πρώτη αρετή του δημοσίου ανδρός.

ΣΑΣ πληροφορώ, λοιπόν, κ. Σημίτη, ότι ο λόγος του Ανδρέα Παπανδρέου είναι το μοναδικό εχέγγυο στο οποίο δίδει πίστη ο ελληνικός λαός, η μόνη προσωπικότητα την οποία σέβεται και εμπιστευεται κάθε δημοκρατικός πολίτης, ενώ όλοι οι υπόλοιποι των ηγετικών οργάνων το μόνο που θα κατορθώσατε κάποτε, είναι να διαμελίσσατε τα μάτια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τίποτα, ειλικρινά τίποτα περισσότερο. Κοινοβουλευτική πλειοψηφία χωρίς την εγγύηση του Ανδρέα θα πάρετε όταν εγώ γίνω σοφός!

■ «Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν δρα αντανεκλαστικά αντιπαρτιθέμενο στην κυβέρνηση σε κάθε βήμα. Οφείλει να διαμορφώσει δική του πρόταση».

ΤΑ ανακλαστικά (αυτό θα θέλατε ίσως να βάλετε στη θέση των ανακλαστικών, δεν χάθηκε ο κόσμος, δύσκολη γλώσσα η ελληνική!) κάθε κόμματος, κ. Σημίτη, πρέπει να λειτουργούν ακριβώς, να του επιτρέπουν αστραπιαίες αντιδράσεις, καθορίζονται δε, τα ανακλαστικά ακριβώς από το «κάθε βήμα» της κυβέρνησης και όχι μόνον από τις διαθέσεις της κυβέρνησης. Φυσικά, στις περιπτώσεις που το κόμμα υπνώττει, τα στελέχη του αλληλοσφάζονται, τα ανακλαστικά αδρανούν κι ο λαός στρέφεται προς άλλες κατευθύνσεις. Οσον αφορά στη δική του πρόταση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει από καιρού διαμορφωμένες και σωστές για κάθε βήμα. Μόνον που τις λησμονήσατε γιατί δεν κατανήσατε ακόμη ότι οι σωστές προτάσεις δεν χάνουν την εμβέλειά τους επειδή σεις χάσατε την κυβέρνηση.

■ «Όχι στη νομή της εξουσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι στο ρουσφετί». Σ' αυτό το σημείο, κ. Σημίτη, θα σας συγχαρώ θερμά και ειλικρινά. Πέραν του ότι σε όλη την πολιτεία σας ως μέλους των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιδείξατε σοβαρότητα, εντιμότητα, προσήλωσή, είσαθε επίσης ο πρώτος αν μη ο μόνος υπουργός που στάθηκε μακριά από κάθε ρουσφετολογία, μεροληψία, ασθένειες εγγενείς του πολιτικού μας κόσμου. Στη στελέχωση κόμματος και κρατικού μηχανισμού είχατε τους ανθρώπους σας, όχι, όμως, με την ευρεία έννοια της ρουσφετολογίας.

■ «Όχι στο κράτος παροχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.», να στο κοινωνικό κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Εδώ, στα λόγια σας εμπιριέχεται κάποια εκδηλη αντιφατικότητα. Το κοινωνικό κράτος, είναι ακριβώς το κράτος των παροχών, αρχής γενομένης από τα πλέον αδικημένα κοινωνικά στρώματα. Οι παροχές σε προσωπικό επίπεδο και προς μεμονωμένα άτομα εμπίτουν στη χορεία της ρουσφετολογίας. Παροχές αξιολογικά, αξιοκρατικά καταμεμημένες εκ των κάτω προς τα άνω, με βάση αυτονόητα της εκάστοτε δυνατότητες και την δικαίη κατανομή του εθνικού εισοδήματος, όπως ακριβώς προβλέπει ο καταστατικός χάρτης της 3 Σεπτέμβρη, δεν στοιχειοθετούν κράτος παροχών, είναι ακριβώς η πεμπουσία του κοινωνικού κράτους, του κράτους πρόνοιας.

■ «Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κινδυνεύει αν οι λαϊκιστές καθορίσουν τη φυσιογνωμία του»!

ΕΝΤΟΝΑ λαϊκιστική αυτή σας η ρήση κ. Σημίτη, η δε ιοβόλος αιχμή της κατευθύνεται απευθείας προς την πλευρά μας. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι έχετε πλήρη άγνια της ετυμολογικής - εννοιολογικής σημασίας του όρου «λαϊκισμός» και γιατί δεν έχει ακόμη πολιτογραφηθεί, προσδιορισθεί από κάποιο επίσημο πνευματικό ίδρυμα, και γιατί η όποια πολιτογράφηση θα είναι προσωρινή δεδομένης της μεταφραστικής «μετανάστευσης - εισαγωγής» της εκ κειμένων αλλοδαπών και γιατί δεν είχατε ευκαιρία και χρόνο να την γνωρίσατε και εννοήσατε. «Λαϊκισμός» κ. Σημίτη, είναι ένας νέος όρος που ανεκαλύφθη και εισήχθη στη χώρα με στόχα να διχάζει, να δημιουργεί τριβές, διχογνωμίες, σχετικές αναταραχές στο χώρο των σκεπτομένων Ελλήνων, έτσι ώστε και να μολύνει, και να διαβρώνει, και να απορροφά ένα μέρος των σκέψεων και των προβληματισμών τους. Όταν, δε, κατορθώνεις να διαταράσσεις την πνευματική γαλήνη μεώνεις αυτόματα και την πνευματική παραγωγικότητα των σκεπτομένων, βλάπτεις δραστικά δηλαδή ένα τόπο, ένα κοινωνικό σύνολο. Αυτή η «παραγωγή των ισμών», όπως άλλοτε ο δημοτικισμός, ο Αττικισμός, ο καθαρευουσανισμός, με τις καθαρά ιδεολογικοπολιτικές προεκτάσεις του εθνικισμού, κομμουνισμού, ταγματασφαλισμού κ.λπ. (ας μου επιτραπεί να σημειώσω ότι για πρώτη φορά αναφέρθηκε στη «χολέρα» των ισμών το 1985 στο Παρίσι(!) αυτή η παραγωγή εξημώσε απίθανα τη χώρα. Εγραφα προ καιρού ότι τον λαϊκισμό καθέννας τον ερμηνεύει κατά το δοκούν, προσθέτοντας ότι η χειρότερη μορφή λαϊκισμού (αν ο λαϊκισμός είναι όντως έννοια βλαπτική) είναι το να μιλάς γι' αυτόν, να τον χρησιμοποιείς, χωρίς να γνωρίζεις τι σημαίνει! Είναι αυτό ακριβώς που συμβαίνει και με σας, κ. καθηγητά. Γιατί αν μιλούσε υποτιμητικά για μας αποκαλώντας μας «λαϊκιστές» ο Τζουμάκας, λ.χ., που δεν ξέρει πώς γράφεται τ' όνομα του, απλά θα μειδιούσα! Σεις, όμως; Ο Τζουμάκας την δίφθογγο «ου» του ονόματός του, την γράφει με ωμέγα. Σεις όμως

(αύριο το β' μέρος).